

P 256 7444

Laivas

Savaitinis Laikraštis

No. 20. Gegužės (May) 10, 1924. Metai IV

“Entered as second-class matter July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.”

LAIVAS (THE SHIP)

Published weekly by Draugas Publ. Co.

Prenumeratos Kaina:

Subscription Rates:

Amerikoje:

U. S. A.:

Metams \$1.50
Pusei metų 75c
Vienas num. 5c

One Year \$1.50
Six Months 75c
Single Copy 5c

Užsieniuse:

Elsewhere:

Metams \$2.00
Pusei metų \$1.00

One Year \$2.00
Six Months \$1.00

“DRAUGAS” PUB. CO.,

2334 So. Oakley Ave. Chicago, Ill.

LTSR vaist.
respublikinė
biblioteka

E V A N G E L I J A

Ketvirtajam po Velykų Sekmadieniui
Jo. 16, 5-14.

Anuo metu Jėzus tarė savo mokiniams: Einu pas tą, kuris siuntė mane: ir nei vienas jūs neklausiate manęs, kur eini? Bet kadangi tą pasakiau jums liudnumas pripildė jus širdį. Bet aš tiesą sakau: geriau jums, kad aš eičiau: nes jeigu nenuėisiu, Palinksmintojas neateis pas jus: o jei nuėisiu, pasiūsiu jį pas jus. Ir kada jis ateis, apkaltis pasaulį del nuodėmės, del teisybės ir del teismo. Del nuodėmės gi, nes neįtikėjo man: O del teisybės, nes einu pas Tėvą ir jau nematysite manęs: o del teismo, nes šio pasaulio kunigaikštis jau nuteistas yra. Dar daugiau turiu jums sakyti: bet dabar negalite atkelti. Bet kada ateis ana tiesos Dvasia, išmokys jus visų tiesų. Nes nekalbės iš savęs, bet ką girdės tą kalbės, ir busiančius daiktus apreikš jums. Ji mano šviesa apteks: nes iš manęs ims ir skelbs jums.

EVANGELIJOS PAAIŠKINIMAS.

Kaip trečiojo taip ir ketvirtojo po Velykų Sekmadienio Evangelija paimta iš Jėzaus kalbos pasakytos per paskutinę vakarienę.

Ir čia Jėzus guodžia savo apaštalus nuliudusius del artimo atsiskirimo su jų mylimiausiuoju mokytoju.

(Trečiojo po Velykų Sekmadienio Evangelijoje apaštalam buvo nurodyta viena nusiramavimo priežastis, butent, kad atsiskirimas busias trumpas ir jisai pavirsiąs džiaugs-

mu del Jėzaus atsikėlimo iš numirusių.

Šios gi dienos Evangelijoje nurodoma kita paguodos priežastis; butent Palinksmintojo, Šv. Dvasios atėjimas.

Apie Palinksmintoją Išganytojas pareiškia tris mintis, kurios turėjo pilnai paguosti nuliudusius apaštalus.

Butina sąlyga.

“Geriau jums, kad aš eičiau; nes jeigu nenueisiu, Palinksmintojas neateis pas jus. O jei nueisiu, pasiūsiu Jį pas jus.” (Jo. 16, 7).

Šv. Dvasia tik tuomet ateis, kai Dievo Sunus grįž pas Tėvą. Atsiskirimas tad yra butinai reikalingas. Kitaip apaštalai negalės gauti Šv. Dvasios galybės.

Sulig aržinuojų Dievo surėdymu visi trys Dieviškieji Asmens turi dalyvauti žmonijos išganyto darbe.

Iš Tėvo, visos dieviškos gyvybės Pradžios, išėjo sprendimas išganyti žmones. Ir jis, gailestingumo Tėvas, siuntė savo viengimį Sunų žmonijai atpirkti.

Sunus gi, Amžinasis Dievo Žodis, esybinis Dievo Išminties Atspindis, atėjo į šį pasaulį ir apšvietė žmoniją amžinąja tiesa, Savo Kančia ir mirtimi paliosavo ją iš nuodėmės ir piktosios dvasios vergijos ir sutaikė ją su dangaus Tėvu.

Šv. Dvasia galop, esybinė dieviškosios Meilės išraiška, turi uždavinį, Tėvo pradėtą, Sunaus įvykdytą išganyto darbą užbaigti ir žmonių sieloms atpirkimo vaisių suteikti.

Bet šitas Šv. Dvasios darbas tik tuomet gal prasidėti, kai Dievo Sunus savo užduotį užbaigs įžengdamas į dangų.

Delto Jėzaus atsiskirimas yra butinas dalykas ir turįs žmonijai begalinės svarbos ir naudos.

Pasaulio Kaltintojas.

Pažymėjęs apskritai, kad Šv. Dvasios atėjimas yra ankštai surištas su Jo Paties atsiskirimu, Jėzus toliau nušviečia šv. Dvasios veikimą.

Visųpirma Šv. Dvasia atėjusi įrodys nuodėmėse paskendusiam pasauliui jo nedorumą ir netikystę. "Ir kada Jis (Palinksmintojas) ateis, apkaltins pasaulį, dėl nuodėmės, teisybės ir teismo. Dėl nuodėmės, nes neįtikėjo man; dėl teisybės, nes einu pas Tėvą, ir dėl teismo, nes šio pasaulio kunigaikštis jau nuteistas yra." (Jo. 16, 8-11).

Nepaprastas Šv. Dvasios veikimas tikinčiųjų sielose Kristaus Bažnyčioje įrodys aiškiai netikinčio pasaulio nuodėmę, blogą jo valią, nes žmonės matydami šviesos nepriėmė jos, bet daugiau pamylėjo tamsybes, savo blogus darbus ir užsikirto savo netikystėje.

Bet drauge bus įrodyta ir Jėzaus teisybė. Jėzus buvo nuteistas ir nužudytas, kaip suvedžiotas ir piktažodžiautojas. Šv. Dvasia per savo įstabų veikimą apaštaluose ir Jėzaus Bažnyčioje parodys, kad Jisai yra visų švenčiausias ir teisingiausias, prieš kurį turi nusilenkti kiekvienas kelys.

Tuo budu Šv. Dvasia iškeldama aikštėn Jėzaus teisybę smerks nuodėmingo, netikinčio pasaulio neteisybę.

Pagaliaus Šv. Dvasia įtikins pasaulį, kad yra teismas ir tas teismas ištiks jį, kaip kad jau yra ištikęs šio nuodėmingo pasaulio kunigaikštį, piktają dvasią.

Pasaulis džiaugėsi nužudęs Kristų. Jisai manė, kad apgalėjo neapkenčiamą Galiliejėtį prikalęs Jį prie kryžiaus. Tuo tarpu atėjusi Šv. Dvasia parodys pasauliui, kad jis per anksti džiaugėsi dėl savo tariamojo laimėjimo. Jos veikimas Bažnyčioje per amžius liudija nuodėmingam ir neti-

kinčiam pasauliui, kad Jėzaus darbas nėra miręs, kad Jisai ir šiandien ne tik pats gyvas danguje, bet gyvas yra milijonų žmonių sielose.

Taip išsipildė Jėzaus pranašavimas kitą kartą pasakytas: “Dabar įvyksta teismas pasauliui; dabar šio pasaulio kunigaikštis bus išmestas laukan. Aš gi, tuomet busiu pakeltas aukštyne nuo žemės, visa patrauksiu prie savęs.” (Jo. 12, 31-32).

Tiesos Mokytojas.

Trečia paduodos mintis reiškama šiais Jėzaus žodžiais: “Dar daugiau turiu jums sakyti, bet dabar negalite atkelti. Bet kada ateis ana tiesos Dvasia, išmokys jus visų tiesų.” (Jo. 16, 12-14).

Šv. Dvasia ne tik bus nuodėmingo ir netikinčio pasaulio Kaltintoja bet dar ir Bažnyčios Mokytoja per amžius

Apaštalai dar nebuvo priaugę apimti visą Jėzaus mokslą ir tinkamai jį suprasti. Jie dar negalėjo dėl savo dvasios netobulumo pakelti viso Dievo apreiškimo.

Šv. Dvasios uždavinys bus įvesti juos į visą tiesą.

Įstabiai atmaina apaštaluose Sekminių dieną aiškiai parodo, kad Jėzaus pažadėjimas išsipildė.

Jie pirma nedrąsus, bailūs ir sunkiai suprantą Jėzaus pamokinimą, dabar drąsiai stoja prieš minią, iškalbingai aiškina Dievo apreiškimą ir savo žodžio galybe atverčia tukstančius į Kristaus tikėjimą.

Taip yra ir šiandien. Kristaus Bažnyčia šv. Dvasios gaivinama skelbia po visą pasaulį Dievo apreiškimą tiesą ir savo žodžio galybe atverčia tukstančius geros valios žmonių į tikėjimo vienybę.

X.

IDOMUS PASIKALBĖJIMAS.

ANDRIUS N. apsilankė pas kaiminką ir gerdamas kavą, taip pradėjo kalbėti:

“Nuvežiau savo mylimąją vienatinę dukrelę Marytę į vienuolyną, liko dar du sunu. Nebuvo kito išėjimo, nes jau nuo dviejų metų to tiktai troško, apie tai tiktai mąstė, kalbėjo; nieko negelbėjo nei maldavimas, nei barimas, nieks negalėjo nuo to jos sumanymo atitraukti.”

KAIMINKA: “Tai esi silpnas žmogus, kaimynai, atsiliepi šeiminkė, paduodama kitą kavos puodelį. Reikėjo nesutikti ir gana, tam esi tėvas. Mergaitė būtų išsiverkusi, atsimainiusi, o paskui išėjusi už vyrą, kaip ir kitos jos draugės, o jūs butumėte turėję paguodą iš anukų.”

ANDRIUS. “Taip ir aš seniaus maniau; mano kaiminka, bet stengiausi apsišviesti tame dalyke gerai ir pasakysiu jums, kaip tai yra: V. Dievas pašaukė ją, tai yra patraukė prie Savęs nuo pat kūdikystės, kaip būtų kalbėjęs jos sielai, idant pasišvęstų Jam ant visados ir pametusį tuščias šio pasaulio linksmybes, tarnautų Dievui artimųjų asmenyse, ar tai mokydama vaikus mokyklose, ar tai globodama ligonius ir senelius prieglaudose, žodžiu sakant, į visas puses neštų žmonėms Dievo pažinimą, paguodą nulivylimuose, žodžiu, malda ir darbu stengtųsi padėti žmonėms įgyti amžiną laimę. Buvo tai mano vaikeliui aiški valia, o jei žmogus tai valiai nepasiduos, tai neturės ramybės nei šiame gyvenime, nei laimės po mirčiai, nes Viešpats Dievas geriausiai žino, ką prie ko priskirti.”

KAIMINKA. “Kalbėkite sau, kaimynai, kaip nori, bet tai man graži laimė užsidaryti vienuolyne. Nei žaislų,

nei teatran nueiti, nei pasivaikščioti miestan, o dar kankinties svetimais vaikais, vietoje savo auginti.”

ANDRIUS. “O ar ta, kuri vaikščioja į teatrus, pasiduoda šio pasaulio linksmybėms visuomet laiminga esti. Ar galėtų išauklėti tinkamai savo vaikus be pagelbos katalikiškos mokyklos, be pasišventimo seserų, kurios, išsižadėjusios įvairių šio pasaulio smagumų, mokina, lavina ir auklėja vaikus, kad jų sielose įdiegtų dorybių sėklą, kad jie išaugtų dorais žmonėmis, maloniais Dievui ir naudingais žmonijai?”

KAIMINKA. “ĮTame dalyke tai turi tiesą, Andriau; aš pati turiu tiek ramybės, iki mano keturi vaikai esti globoje Seserų mokytojų, o kaip namo pareina, kad pradeda pasakoti, ko tenai mokina, tai negali atsistebėti, ir apie Istoriją Senojo ir Naujojo Įstatymo, Bažnyčios Istoriją, kaip mūsų katalikų tikėjimas platinosi po visą pasaulį, kaip pirmieji krikščionys kentėjo persekiojimus ir tt. O kad pradeda apie Lietuvos Istoriją pasakoti, kaip mūsų bočiai gyveno, su kuo kariavo, tai žmogus klausai, klausai ir nepamatai kaip vakaras praeina, o viešosi mokyklose to visai nemokina. ĮTai tikrą tiesą, ĮTamsta kaimynai kalbi.”

ANDRIUS. “O ką-gi, Tamsta pati matai, kaip Seserų pasišvientimas yra žmonijai naudingas ir Tamstai pačiai gelbsti.”

KAIMINKA. “Kas tiesa; tai tiesa, bet kad jauna mergaitė apsvilkūtų juodu abitu ir vien melstūsi ir dirbtų, tai aš to nesuprantu ir jūsų Marytės man labai gaila.”

ANDRIUS. “Delto nesuprantate, kad jūsų pašaukimas buvo kitoks. Tamstai V. Dievas paskyrė moterystės

luomų ir šeimynišką gyvenimą, o mergaitė, kurią Dievas pašaukė į vienuoliją, nebutų laiminga nei patenkinta jūsų vietoje.”

KAIMINKA. “Bet tenai ne taip lengva išlaikyti ir kaikurios grįžta į pasaulį.”

ANDRIUS. “O kas yra lengva, kieno priedermės gerai pildomos, neturi sunkenybių. Yra ir vienuolyne sunkybių, darbai, maldos, nuolankumas, paklusnybė ir tt., bet joms viską pasaldina, džiaugsmu apverčia ir lengva daro didelė Jėzaus Kristaus meilė, kokią V. Dievas jųjų širdis pripildo atlyginimui už jų pasišventimą. O kokia viltis jas gaivina ateityje, kuomet atsimena Jėzaus Kristaus pažadėjimus: “Ir kiekvienas, kurs paliko namus, arba brolius, arba seseris, arba tėvą, arba motiną, arba moterį, arba vaikus, arba laukus del mano vardo, gaus šimteriopai ir apturės amžiną gyvenimą.” (Mat. XIX, 28-29). Jei kas kartais apleidžia, tai yra parodymas, kad nieks tenai versite neverčia; prie to pirmi metai yra skyriami išmėginimui. Kas jaučiasi negalėsiąs gyventi pagal vienuolijos regulas, gali iki laikas yra pasišalinti.

KAIMINKA. “Girdėjau, kaimynai, kad negana, jog mergaitę tėvams atinva, bet dar reikia apatėdyti ir kraitį duoti. Tai jau perdaug.”

ANDRIUS. — “O kuomet dukterį už vyrą išleidžiate, ar nėra išlaidų? Ar vyras nereikalauja kraičio, nekartą tik tai ant kraičio ir miedžioja, o paskui moterę apleidžia ir grįžta pas savuosius? Vienuolyne kraitis paskutiniuoje vietoje, jei turi, tai gerai; bet tenai eina apie dušią, apie tikrą pašaukimą, o ne apie turtus.”

KAIMINKA. “Ar jums, Andriau, ir negaila savo Ma-

rytės, mergaitės kaip lelijos, net man pačiai norėsi verkti, kad tenai vienuolyne užsidarė.”

ANDRIUS. “Kaip nebus gaila, žmogaus širdis vis ta pati, bet už tai tas gailėstis, tai kaip auka, kurios V. Dievas ir nuo manęs, kaipo nuo tėvo reikalauja ir už ką šimteriopai atlygins. Kudikis pirmiaus priguli Dievui, o paskui mums ir nevalia jam kliudyti eiti tenai, kur Dievas jį šaukia; toksai kliudymas būtų net sunki nuodėmė.”

KAIMINKA. “Dar girdėjau, kad esą ir tokie vienuolynai, kur nėra nei mokyklų, nei ligoninių ir vadinasi kliauzuruoti į kuriuos iš pašalinių žmonių nieks negali įeiti, nei iš tenai vienuoliai išeiti. Tenai vien tik meldžiasi ir varginasi. Tai jau man išrodo, kad tenai gyvena veltėdžiai ir dykažuoniai, visai nereikalingi žmonės.”

ANDRIUS. “Vai reikalingi ir labai naudingi, jei Dievas šaukia kaikuriuos žmones prie tokio gyvenimo. Jei jie nesimelstų ir atgailos nedarytų už mus ir už nuodėmingą pasaulį, tai jau V. Dievas delei savo teisingumo rustybės būtų senai šį nuodėmingą pasaulį nubaudęs ir pražudęs ir būtų ant amžių atmetęs tuos baisius piktadarius, kurie dabar peržengia visus Dievo, Bažnyčios ir žmonijos įstatus. Juk delei Mozės užtarimo Dievas daug kartų Izraėlitų tautai atleido, nors buvo žadėjęs išnaikinti. Ant Abraomo, savo tarno, maldavimo, Dievas buvo pažadėjęs nebauti Sodomos ir Gomoros ir kitų miestelių, jei būtų anuose nors 10 teisingųjų atsiradę. Skaityme šv. Kliaros gyvenime, jog ji su savo vienuolėmis-seserimis išprašė Dievą, kad Asyžiaus miestas du kartu buvo paliuosuotas nuo išnaikinimo, nes buvo užpuolę saracėnai, kurie tarnavo Fridrikui II, vokiečių cėsorėiui, jo karėje su popiežium. Tai-

gi tokie vienuoliai meldžiasi už mumis ir dėl jų maldos, Dievas atleidžia žmonėms bausmes ir padeda atsiversti.”

KAIMINKA. “Kalbi, Andriau, kaip kunigas bažnyčioje iš sakyklos ir tame turi tiesą. Ištikrųjų, kaip dabar ištvirkimas ir blogas šiame pasaulyje platinasi, net baimė ima ir šiurpulys krato, kuomet prisimieni apie tokius “bolševikus;” kraujas širdyje apmiršta, kuomet skaitai apie jų darbus laikraščiuose, o V. Dievas kantriai laukia iki žmonės susipras.”

ANDRIUS. “Laukia, nes daug gerų žmonių ir tūkstančiai vienuolių ir seserų už tų murų vienuolynuose meldžiasi ir užtaria už mus ir permaldauja Dievo rustybę. Tai taip, kaip ir šeimynoje. Nekartą blogi vaikai savo nedorais darbais užrustina tėvą ir ima jau rykštę arba bizūną nubauti, bet štai kiti geri vaikai klaupia ir užtaria už anus negerus ir tėvas lieka permaldautas ir atleidžia jiems ir laukia pasitaisymo. Taip daro seserys ir aplamai vienuoliai “klauzuruotuose” vienuolynuose.” Prie to liuosame nuo maldų laike vienuoliai užsiima savaisiais darbais, tai rašymu naudingų knygų, tai bažnytinių rubų siuvimu, tai kitais darbais, todėl vadinti juos dikaduoniais būtų prasižengimas prieš tiesą.”

KAIMINKA. “Neužpuldinėkite labai ant manęs, Andriau, matau aš pati, kad labai klydau ir to visko nežinojau, o dabar pasakysiu jums, jei kuomet mano dukė Onutė užaugusi panorės stoti vienuolynan, tai netiktai neginsiu, bet ir kraitį prirengsiu.”

P. M.

PIEMENĒLIS—POPIEŽIUS.

Metais 1513 Spalių mėnesyje važiavo per Italijos žemę du tėvu dominikonu. Vienas jų buvo gerai pagyvenęs, kitas jaunas. Pervaziavę gražią, žaliuojančią klonį, pamatė beganantį ožkas kokios dešimties metų berniuką, kuris linksmai atbėgęs pasveikino kunigas.

— Kaip vadiniesi? — užklausė senesnysis kunigas.

— Mykoliukas — atsakė vaikas.

— Tai turi danguje galingą globėją, jis buvo vyskupu, ar žinai jį? — klausė kunigas.

— Ne, tėve, mano globėjas — Mykolas Arkaniolas, kuris sutramdė blogų aniolų puikybę, sakydamas: “Kas yra, kaip Dievas” — atsakė rimtai vaikas.

— Ar tave kunigas klebonas išmokino? — teiravosi dominikonas.

— Ne, tėve dvasiškas, kunigas klebonas serga ir retai tesako pamokslus.

— Iš kur tai visa žinai, vaikeli, juk dar skaityti nemoki!

— Jau moku, tėve. Motina man pasakoja visokių dalykų, kada pargenu ožkas, ir liepia skaityti.

— Tai tavo motina mokyta, kaip gi jos vardas?

— Vadinasi vardu jūsų vienuolijos įsteigėjo, Dominika.

— Tai tu, vaikeli, žinai ir tokius kunigus?!...

— Žinau, nes mūsų bažnytelėje buvo misijos, kurias laikė vienas tėvas dominikonas; jis man net ražančių dovanėjo, liepė kalbėti dievotai ir šaltai, jei aš pramoksiąs lotyniškai, tai busiąs kunigu.

— Ar kalbi gi kasdien? — klausė kunigas.

— Taip, kalbu ir mąstau paslaptis.

— Tai gal mokysies lotyniškai? — teiravosi dominikonas.

— Gal ne, — atsakė vaikas, — nes, rodos, Dievo Motina to nenori: esmi neturtėlis ir reikia tėvams seniems padėti...

Tuos žodžius ištaręs atsisveikino su kunigais, pamatęs, jog ožkos prasiskirstė ir galėjo į svetimus javus sueiti.

To pasikalbėjimo neužimršo tėvai dominikonai. Matydami, jog daug neturtingų vaikų negali eiti mokslų, nors labiausia norėtų, pasirupino padaryti mokyklą miestelyje Vogezi, kur bėdinų tėvų vaikai mokytųsi.

Ateinantį pavasarį vienas tūdviejų dominikonų, jaunėsnysis, atvažiavo į tos parapijos kleboną, kurioje Mykolėlis ožkas ganė. Aplankęs kleboną, užklausė tėvas dominikonas:

— Ar žinai savo parapijoje piemenėlį Mykoliuką?

— Kaip-gi, žinau jis net mūsų bažnyčioje gieda o jo motina — dievota žmona, dažnai eina prie Švenčiausio — aiškino kun. klebonas. — Bet kam manęs klausi apie jį?

— Mes tą piemenuką žinom ir norėtumėm jį išmokyti vienuoliu.

— Abejoju ar išsipildys jūsų noras — kalbėjo klebonas — nes to vaiko tėvai jau seni, ir Mykoliukas visa jų paguoda.

— Kas bus, kas ne, bet visgi reikia pamėginti.

— Taigi, Tėve dominikone, kreipkies į vaiko tėvus. Gal jau patsai Dievas skiria tą vaiką vienuoliu likti.

Kunigui dominikonui paprašius, Mykoliuko tėvai sutiko atiduoti vaiką mokyties. Penkioliktus metus eidamas,

Mykoliukas apsilviko vienuolio rubais. Paskui liko kunigu ir vyresniuojų keliolikos vienuolynų. 1556 m. popiežius Povilas Ketvirtasis paskyrė Mykolą Gieslerį (tokia buvo jo pavardė) vyskupu, o paskui kardinolu. Numirus gi popiežiui Pijui Ketvirtajam, tapo išrinktas popiežium kardinolas Mykolas Giesler'is, tasai dominikonų išmokytas Mykoliukas, piemenėlis, kuris priėmė Pijaus Penktojo vardą. Valdė Bažnyčią septynerius metus ir už savo šventą gyvenimą ir stebuklus liko įrašytas į Šventųjų eilę.

J. G—as.

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI.

Klausimas. Žmonės klausia, kam yra pratęstas “Laivo” Kontestas?

Kontestante.

Atsakymas. Delko “Laivo” Kontestas yra pratęstas, tai jau Kontesto Komitetas buvo sykį paaiškinęs. Butent, to reikalavo stojusieji į Kontestą asmens, kurie norėjo pasidaruoti “Laivo” naudai. Ir kaip matome iš Kontesto eigos, Kontestas neveltui buvo pratęstas. Kontestantai vis dar randa naujų skaitytojų.

Klausimas. Teko girdėti iš užsirašiusių “Laivą” nusiskundimų, kad apsigavę. Nieko gera nėra “Laive.” Evangeliją girdime bažnyčioje. O daugiau tik kartais randame straipsnelį kokį išimtą iš “Meilės.”

Kontestantė.

Atsakymas. Žmonės, kurie šitokiu budu nusiskundžia “Laivu,” matyt, jo neskaito. Nes jeigu kiekvieną numerį ištiesai perskaitytų, be abejo taip skaudžiai ir neteisingai nežemintų “Laivo.”

“Laive” be Evangelijos yra talpinamas jos paaiškinimas. Tai yra jau daug gera.

Be to, kiekviename “Laivo” numery duodama atsakymų į įvairius tikybos ir doros klausimų, kuriais plačiai aiškinami opiausi tikėjimo dalykai.

Toliau talpinama “Laive” gražūs pasakojimai iš Misijų arba šiaip iš žmonių gyvenimo ir įvairūs straipsneliai raginą prie gerų darbų.

Pagaliaus duodamas žinių žiupsnelis iš katalikų gyvenimo.

Be abejo. “Laivas” išeidamas tik 16 puslapių negali vi sa ko sutalpinti, kas būtų įdomu skaitytojams. Delto ir daromas Kontestas, kad gavus daugiau skaitytojų galima būtų jis padidinti.

Ir dėkui Dievui, Kontestas vyksta labai gerai. Ir jau už mėnesio laiko, jei ne anksčiau dar, “Laivas” išeis padvigubintas. Reiškia, kas savaitė kiekvienas užsirašęs “Laivą” gaus tokio pat didumo laikraštį, kaip “Meilė,” gauna ma tik sykį į mėnesį.

Priekaištas buk “Laivas” savo straipsnelius perspaudinąs iš “Meilės,” yra neteisingas.

Nei vieno straipsnelio, nei vienos menkiausios žinutės nuo pat mano redagavimo (butent nuo Spalių 1923 m.) pradžios iki šiai dienai neteko man persispaudinti iš “Meilės;” nors persispaudinti iš kito laikraščio, nurodant iš kur paimta, nėra draudžiama.

K. R.

KATALIKŲ PASAULY.

Skandinavijos Vyskupų Konferencija.

Danijos, Norvegijos, Švedijos, Suomijos ir Icelando Vyskupai neseniai buvo suvažiavę Danijos sostinėje. Kopenhagoje, pasitarti apie Bažnyčios reikalus. Suvažiavimo metu įvyko iškilmingos katalikų manifestacijos. Protestonai, kurių yra Danijoje dauguma, ramiai užsilaiškė. Didžiuma Skandinavijos protestonų pasiilgę yra katalikų Bažnyčios.

Anglų kalbą vartoja katalikai.

Anglų katalikų kalendorius 1024 m. paduoda įdomių žinių apie katalikų skaičių, vartojančių anglų kalbą. Sulig tomis žiniomis katalikų kanbančių angliškai yra:

Britanijoje ir Škotijoje — 2,567,091; *Irlandijoje* — 3,242,670; *Gibraltare* — 15,207; *Maltoje* — 215,864; *Kipro saloje* — 518; *Azijos Indijoje* — 2,264,454; *Ceylone* — 367; *Adone* — 318; *Malesijoje* — 45,760; *Barneo* — 6,062; *Afrikos kolonijose* — 703,557; *Pietų Afrikoje* — 90,000; *Rhodose ir Swazvilande* 3,000; *kitose Afrikos kolonijose* — 500,000; *Afrikos salose* — 144,032; *Kanadoje* — 3,635,000; *kitose Anglijos kolonijose Amerikoje* — 300,272; *Australijoje* 1,172, 661; *Naujoje Zelandijoje* — 100,000; *Pacifiko salose* — 73,270; *Suviemytose Valstybėse* — 28,028,782.

Taigi viso katalikų vartojančių anglų kalbą yra apie 42,856,094.

Šitas skaičius yra viena aštuntoji visų katalikų skaičiaus dalis, kurių dabar priskaitoma, jau per 324 milijonus.

Konkordatas su Lietuva.

Arkivyskupas Zeechini, Apaštališkas Delegatas Lietuvai pranešė Lietuvos valdžiai, kad šv. Tėvas Pijus XI įgaliuoja jį vesti derybas dėl konkordato arba susitarimo su Lietuvos valdžia Bažnyčios reikalais Lietuvoje.

Kun. M. Krušas paaukštintas.

Gerb. kun. M. Krušas, šv. Jurgio par. Chicagoje klebonas, šv. Tėvo Pijaus XI paaukštintas monsignoro garbe. Tai yra pirmas paaukštinimas, kurs teko lietuvių kunigams Amerikoje.

“LAIVO” KONTESTAS.

Kontestantai smarkiai varo savo darbą. Per paskutinę savaitę žymiai pasistumėjo pirmyn daugelis kontestantų. Bet pirmąsias vietas vis laiko dar J. Jozapaitė ir V. Cibulskis. E. Trakinaitė išstvermingai veja si V. Cibulskį. Lygiai tarp savęs varžosi A. Kasinskaitė ir A. Pompikienė. A. Pompikienei reikia gauti tik kelis dešimtis balsų, o pavys A. Kasinskaitę.

Kontestantų lentelė.

1.	J. Jozapaitė	5800
2.	Vl. Cibulskis	5700
3.	E. Trakinaitė	4575
4.	J. Šefeltaitė	2420
5.	P. Zimitravičius	1725
6.	A. Kasinskaitė	1225
7.	Pompikienė	1080
8.	G. Minatienė	990
9.	J. Žukauskas	750
10.	J. Juška	470
11.	V. Jereckienė	250
12.	J. Čapanonis	150

REDAKCIJOS ATSAKYMAI.

J. M. p. Jokubui Gavėnui. — Tamstos laiškeli su klausimais gavome. Iš eilės talpinsime atsakymus.

J. M. p. M. Stapinskiui. — Į Tamstos klausimą atsakysime iš eilės vėliaus.

J. M. p. A. S—kas, Cicero, III. — Tamstos klausimas bus “Laive” gvildenamas iš eilės.